

Vi synes også, at de danske medier skal have ordentlige vilkår, og vi skal nok – som en konsekvens af licensforliget – i samarbejde med regeringspartierne sørge for, at TV 1 og TV 2 får ordentlige vilkår. Men det betyder ikke, at reklamereglerne skal lempes.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil først glæde mig over, at ministeren i sin tale tilkendegav, at der også er noget, der hedder lokalradio og lokal-tv, og at deres reklameforhold bestemt også skal ses i sammenhæng med lempelser af reklamerne i TV 2. Det er rigtigt set af ministeren, og jeg håber, at det synspunkt vil gøre sig gældende under de forhandlinger, der skal være på et tidspunkt, for det er meget vigtigt, at vi ikke glemmer de lokale medier; de har en meget stor betydning. Særlig i disse år, hvor antallet af dagblade bliver reduceret, giver det mulighed for, at der kan foregå en lokal debat.

Når de ikke er taget med i dette forslag, skyldes det flere ting, men primært at dette forslag om TV 2-reklamers organisering osv. er et hjørne for sig, som ikke har så meget at gøre med lokalradio og lokal-tv; men de andre medier skal selvfølgelig tages med.

Jeg havde egentlig forestillet mig, at vi i dag mere skulle tale om fremtiden end om fortiden, men specielt ordførerne for Socialdemokratiet og SF hænger jo fuldstændig fast i fortiden. Det er nøjagtig den samme argumentation som den, der blev brugt for ganske mange år siden. Det var dengang, hvor man fra Folketingets talerstol hævdede, at Danmark godt kunne være en lille, isoleret ø i det store verdenshav, hvor man ikke ønskede, at den danske befolkning skulle belemres med sådan noget fælt noget som reklamer.

Det er udtryk for en formynderisk holdning at hævde – som også hr. Aage Frandsen gør det – at vi i Folketinget ved, hvad folk har godt af. Nej, vi gør ikke! Og vi skal ikke pådutte den danske befolkning bestemte holdninger over for reklamer. Folk har frihed til at se reklamerne, og folk har frihed til at slukke for reklamerne eller bladrene forbi dem, hvis det er trykte reklamer.

I forbindelse med, at det er blevet sagt, at når nu en lov ikke er til at overholde, kan man lige så godt ophæve den, spørger hr. Aage Frandsen: Hvad så med straffeloven og færdselsloven osv.? Men der er jo uægtelig forskel på, at man sender en reklame i en TV 2-blok, og at man

begår drab: Der er ingen mennesker, der lider overlast, fordi der bliver bragt reklamer for et produkt, men der er uægtelig mange mennesker, der ville lide overlast, hvis ikke vi havde bestemmelserne i færdselsloven eller i straffeloven.

Hr. Aage Frandsen siger også, at hvis man er tilhænger af brugerbetaling, kan man bare bruge licens. Men forskellen på licens og brugerbetaling er, at der i licens er et element af tvang: Man kan ikke frabede sig at betale licens, hvis man ikke ønsker at se Danmarks Radios og TV 2's udsendelser; man er tvangsindlagt til at betale licensen. Hvorimod der gør sig det gældende ved brugerbetaling, at hvis man ikke efterspørger det pågældende produkt, slipper man selvfølgelig også for betalingen. Dér ved jeg godt, at man på venstrefløjen har nogle solidaritetsbetragtninger om, at vi alle sammen må være fælles om betalingen osv.

Men som sagt synes jeg, at vi i dag hellere skulle have talt om fremtiden, og det vil jeg bruge det sidste par minutter til, for den fremtid, der ligger foran os, er vel at mærke en fremtid, hvor det statsejede Tele Danmark har købt aktier i den svenske Kinnevikkoncern – som i øvrigt ejer TV 3 – og går sammen med den om fælles satellitter, hvorfra der er planer om at der skal distribueres ganske mange kanaler, også nordisksprogede kanaler, herunder dansksprogede. Og hvis ikke vi tillader, at det danske TV 2 allerede på nuværende tidspunkt kan forberede sig på den konkurrencesituation, har vi altså gjort TV 2 en bjørnetjeneste.

Forslaget indeholder en række forskellige forbedringer for TV 2, men har selvfølgelig primært det formål, at de reklameregler, der gælder for TV 2, skal moderniseres. Der er jo tale om, at man blot lader TV 2 få lov til at bringe de samme reklamer, som næsten de samme mennesker i øvrigt kan se på TV 3, uden at de pågældende mennesker tager påviselig skade af det.

Formålet er ikke, at folk skal købe hovedpinepiller, eller at folk skal købe øl af et bestemt mærke; men hr. Aage Frandsen ser bort fra, at der selvfølgelig er en grund til, at man reklamerer, og den er, at man ønsker at afsætte sine varer. Og så længe det er tilladt at sælge en vare, bør det også være tilladt at reklamere for den; ellers bør hr. Aage Frandsen gå herop og ærligt sige, at SF vil forbyde salg af øl eller vin eller hovedpinepiller. Men hvis hr. Aage Frandsen gør sig til talsmand for dét, vil jeg gætte på, at